

L'expressió plàstica a l'Escola d'Infants.

Nosaltres ens questionam què feim, com, per què i a on ho feim. Intentam mirar, sense parpellejar les nostres equivocacions i les qüestionam sense limitar-nos en el judici.

Si desitjam que els infants s'obrin al món i expressin obertament el que viuen i com ho viuen hem d'oferir aquesta actitud de manera que nosaltres mateixos la mantinguem i fent de cada llenguatge expressiu un aprenentatge recíproc.

Si volem recollir el fet expressiu de l'infant, les nostres mans han de mantenir-se solidàries, perquè en el món hi ha molta angoixa.

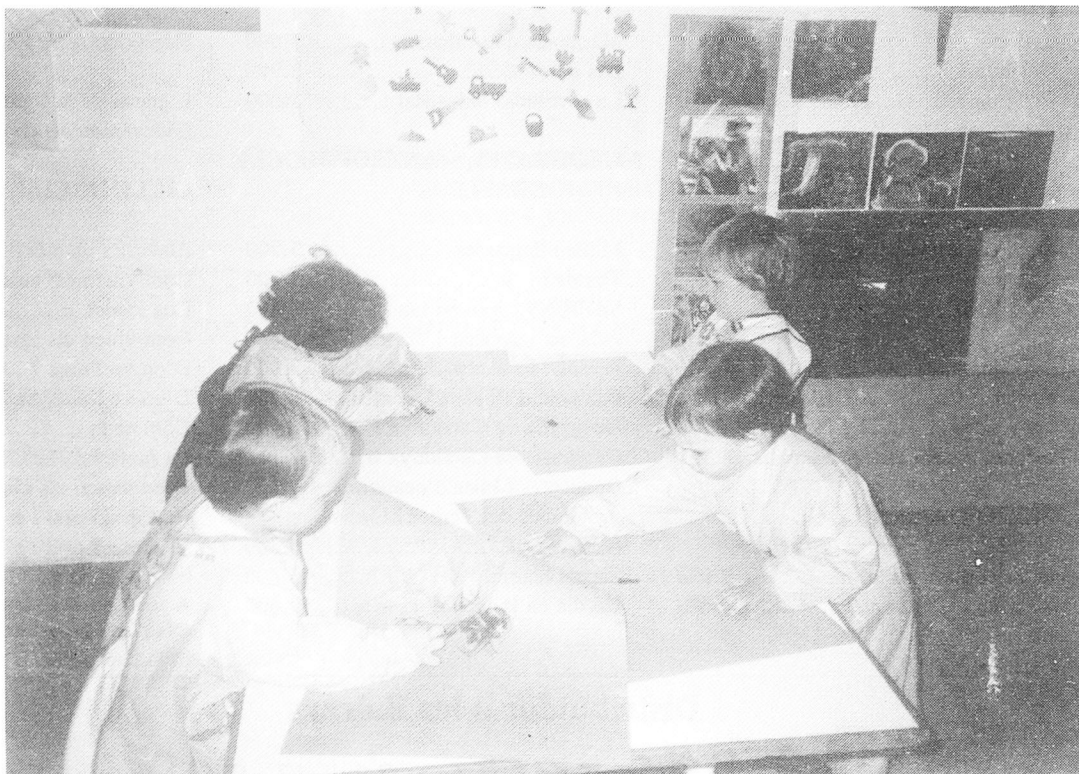
Varem començar a treballar l'expressió plàstica a partir d'una idea sorgida al Departament de Dinàmica Educativa de l'Ajuntament de Palma, ara ja fa tres anys, i foren vuit els centres que hi participaren. Al curs 89/90 es necessitava impartir tècniques plàstiques, i els tècnics responsables d'aquesta tasca ens varem adonar que aquest fet anava més enllà. Es va plantejar la necessitat amb els mestres interessats, ja que es pretenia una primera part dedicada a l'ensenyament dels educadors dins les tècniques amb la intenció de consolidar-les, i donar-los autonomia quan les volguessin aplicar amb els nens. La conclusió final i principal de tota aquesta feina va ser: la dificultat en la col·laboració de la mestra i del tallerista en el desenvolupament

creatiu del nen, problemes de soledat, comunicació i contacte de mestres amb mestres dins la mateixa escola i d'escoles entre escoles. Ens podem imaginar i suposar les dificultats que troba el tècnic de l'expressió com a personatge «exterior» a tots els «vicis» i costums dels educadors de les escoles infantils. Sobre tot el que més necessitava era la col·laboració amb tots els educadors, entenent que tots els adults en contacte amb els nens l'eduquen. Així es va decidir que els tècnics s'ajudassin amb el punt de vista d'un mestre.

A les escoles, va sorgir la necessitat de cercar un lloc, un racó, un taller on poder realitzar el procés creatiu repartit en diferents espais: racó de pintura, racó de modelatge, de collage, ...

Acabarem el primer any de l'experiència observant la necessitat d'aprofundir la feina amb els mestres i amb els nins, ja que pensam que al final havíem «despert» els seus interessos.

El curs 90/91 l'experiència se dugué a terme a nou escoles i per sis era el seu segon any dins aquesta petita investigació. Formarem llavors un equip més

nombrós i més qualificat. La idea inicial que es volia fer entendre als educadors de les escoles d'infants era la metodologia que més tard es duria a terme dins el programa de les escoles.

Els dos objectius principals del nostre curset dirigit als educadors foren:

1) Fer el muntatge d'un espai taller dins el marc de l'escola dedicat exclusivament a les activitats expressives i plàstiques.

2) Encaminar els educadors dins una nova forma de treballar, la qual havia d'assumir mitjançant la pràctica, per això varem intentar portar a la pràctica el següent programa:

La primera passa a seguir seria: aprendre a projectar junts, per després, cercar documentació sobre el tema a desenvolupar, la tercera passa seria solucionar els problemes i documentar tota la feina mentre estaven dins el procés mitjançant de fotografies i de vídeo.

La darrera fita a aconseguir pel nostre equip anava canalitzada en la realització d'una exposició pública dels treballs duits a terme dins el curs i les feines realitzades amb els nens dins el marc del taller.

Hem de destacar que prioritzàrem la necessitat de treballar en petits grups amb les mestres per fer-lis veure la importància de fer feina amb els nens en grups reduïts i estar «devora» els processos creatius i no només a l'expectativa del producte final que no és el

que més importa.

Per un altre costat la realització dels projectes a les escoles infantils va ser diversa, sortiren dos camins: seguir fent tècniques treballant damunt materials i els seus recursos i, l'altre alternativa, treballar el petit projecte segons el Pla de Centre de cada escola.

El nou enfoc metodològic va quedar captat a la III Exposició realitzada al Palau Soler i Ric dins el programa de "l'Escola surt al carrer".

L'esmentada exposició va ser un reflex de l'intent de cinc talleristes per entrar en contacte amb un món on infants i mestres són els elements fonamentals que el defineixen i que fan de cada escola una realitat específica, dins de nous equips humans...

Dins el programa Palma Educativa del 91/92, l'Ajuntament ha tornat a proposar el curs dirigit a mestres i nens amb el nom «Recursos per l'expressió plàstica a l'escola d'infants». Havent-hi una inscripció de 17 escoles interessades, per manca de pressupost hem vist anul·lat el curs adreçat als nens i el curs pels mestres se troba encara en Comissió de Govern de l'Ajuntament decidint-se si es realitzarà o no.

Nosaltres pensam que dins l'escola infantil és important la figura del tècnic d'expressió plàstica o tallerista coneixedors de que les tècniques són molt importants, pensam que s'han de mantenir sempre un mitjà encaminat a una finalitat i mai com una finalitat per si mateixa.

Viçens Alberola.

Verònica Gil.

Jean Anne Jorgensen.

Margalida Reinés.

Equip d'Expressió Plàstica.